

rigsministeriets Budget, ønsker jeg at gøre et Par afsluttende Bemærkninger. Jeg skal først sige et Par Ord i Anledning af Mindretalsændringsforslagene angaaende Skytteforeningerne. Det er jo ikke noget nyt, at et Mindretal ikke har været tilfreds med Skytteforeningernes Arbejde, og det er denne Utilfredshed, der igen har givet sig Udslag i de stillede Ændringsforslag, men det forekommer nu mig, at hvis de Herrer vilde være konsekvente, maatte de hellere stille Forslag om at stryge hele Bevillingen, undtagen til Gymnastikken. Naar man vil støtte en saadan Sag som Skytteforeningerne, maa man ogsaa følge med Udviklingen, og naar Udviklingen har ført med sig, at f. Eks. Kredsenes Tal siden 1896 er vokset fra 350 til 684, og Tallet paa Gymnastikere fra 7,700 til 17,000, synes en Forhøjelse her fra 14,000 til 20,000 Kroner ganske naturlig. Naa, det ere de Herrer heller ikke imod, de ville endog give 6,000 Kroner mere. Derimod foreslaa de at nedsætte Bevillingen til Ammunition og Rifler. Men her forekommer det mig, at naar vi i 1896 kunde give et Tilskud, der svarede til 2 Øre pr. bogført Skud, og Forholdene siden have forandret sig saaledes, at det kun bliver $\frac{2}{3}$ Øre pr. bogført Skud, dels paa Grund af, at der skydes meget mere end i 1896, dels paa Grund af, at de ny Magasingeværer benyttes, er det ganske rimeligt og naturligt ogsaa at forhøje denne Bevilling, og jeg vil derfor anbefale det høje Ting at stemme imod Mindretallets Ændringsforslag.

Saa er der Modstanden mod Bevillingen til Professor la Cour. Den er heller ikke ny, saaledes som man skulde formode, naar man hører det ærede Medlem for Randers (Mortensen), der som nyt Medlem i dette Ting kommer første Gang og tager Ordet om dette Spørgsmaal for at belære os gamle om, hvordan det egentlig hænger sammen. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at noget nyt have vi ikke hørt af ham. Det er ikke saa faa Aar siden, denne Bevilling til Professor la Cour blev kritiseret første Gang, og man kan ikke rigtig frigøre sig for den Tanke, at noget af den mod Professor la Cour rejste Kritik — han er jo en anset Lærer ved Højskolen i Askov — hidrører fra, at der ikke ses saa mildt til Højskolerne fra en vis Side. Dog, det skal jeg ikke opholde mig ved; Forholdet er, at hvis det skulde være saa daarligt, som det fremstilles fra en vis Side, med Professor la

Cours Arbejde paa Anvendelse af Vindkraften til Opsamling af elektrisk Energi i Landbrugets og den lille Industris Tjeneste, kunde man ikke godt tænke sig, at der, som Tilfældet er, for nogle Aar siden kunde danne sig et Selskab netop med det Formaal at støtte dette Arbejde. Der er mange ansete Landmænd og Videnskabsmænd, der ere med i dette Selskab, for hvilket, saa vidt jeg mindes, Hofjægmester Beck i Jylland er Formand. Dette Selskabs Medlemmer vare neppe gaaede med til at give deres 6 Kr. om Aaret for at støtte denne Sag, hvis de ikke havde den Tro, at Professor la Cours Arbejde vilde have den største Betydning for Landbruget og den lille Industri. Modstanden mod Bevillingen har heller ikke givet sig Udslag i, at der stilles Forslag om at stryge den, og det ærede Medlem for Randers har heller ikke, trods sin skarpe Kritik, turdet foreslaa at stemme imod den. Der foreslaas kun, at den skal være et-aarig i Stedet for femaarig. Det er det hele, og den Forskel forekommer mig ikke at være saa stor. Men jeg vil selvfølgelig anbefale det høje Ting at stemme for Ministerens Forslag, som Udvalgets Flertal har tiltraadt.

Der har været rettet Spørgsmaal til den højtærede Indenrigsminister, om han ikke snart vilde fremsætte et Lovforslag i dette Ting om en Forandring i Administrationen af de grønlandske Forhold. Det glædede mig at høre den højtærede Minister udtale, at der lige siden i Fjor er arbejdet paa den Sag og fremdeles arbejdes paa den, men at Lovforslaget vel neppe kan komme frem i Aar, hvorimod vi kunne vente det til næste Aar. Det er ganske naturligt, at Grønlands lange Afstand fra Moderlandet medfører, at disse Overvejelser og Undersøgelser ville tage nogen Tid, saa at Lovforslaget ikke kan blive færdigt i denne Samling.

Endelig skal jeg blot gøre en Bemærkning om den Henstilling, der blev fremsat af det ærede Medlem for Slagelse (Lange) saavel ved 1ste Behandling som ved denne Lejlighed til den højtærede Indenrigsminister og til Udvalget, om ikke Bevillingerne paa Finansloven til uformuendé Elever ved de tekniske Skoler og til Foredragsforeninger indenfor Haandværk og Industri kunde forhøjes med et større Beløb. Jeg er vis paa, at hvis et saadant Forslag fremkommer, vil der blive set paa det med Sympati fra Udvalgets Side.

For øvrigt tror jeg ikke, der er mere for mig at udtale om de Forslag, som ere